

قمری خانگی

مهرگان روزبه

Streptopelia senegalensis, Linnaeus 1766

رده بندی

فرمانرو: جانوران

شاخه: طناب داران

رده: پرندگان

راسته: کبوترشکلان

تیره: کبوتران

سرده: *Streptopelia*

گونه: *S. senegalensis*

غذا

قمری خانگی معمولاً از گیاهان گندمی و دانه تغذیه می کند، اما گاه حشرات کوچک را نیز می خورد. معمولاً انفرادی یا دوتایی بر زمین های بایر، کشتزارها و علفزارها، یا در مناطق شهری و روستایی غذا جست و جو می کند.

زیستگاه

قمری نخلی در طبیعت، معمولاً جاهای بوته دار را که نزدیک آب ها هستند، ترجیح می دهد؛ اما در شهرهای بزرگ و کوچک و حتی روستاها نیز به فراوانی یافت می شود. بنابراین، یکی از مهم ترین زیستگاه های آن شهرها و محل های سکونت آدمی است و معمولاً در کنار پنجره ها، بالای ساختمان ها و هر جا در بلندی ها که بتواند، آشیانه می سازد.

رفتار اجتماعی

این پرنده تک همسر و معمولاً به همسر خود وفادار است. فرد ماده معمولاً دو تخم سفیدرنگ در آشیانه می گذارد و فرد ماده خود معمولاً ۱۴ روز روی آن ها می خوابد، اما در صورت لزوم نر نیز در این کار به ماده کمک می کند.

خلاصه ی ویژگی ها

طول بدن: ۲۵-۳۰ سانتی متر

طول بال های گسترده: ۴۰ سانتی متر

میانگین طول عمر: ۶ سال

تعداد در آشیانه می گذارد

مدت خوابیدن روی تخم: ۱۴ روز

قمری خانگی، عضوی کوچک اندام از تیره ی کبوتر شکلان و از آشنا ترین پرندگان ایران است. گسترش جهانی آن از مناطق گرمسیری افریقا تا خاورمیانه و جنوب آسیاست و به استرالیا نیز وارد شده است. در فارسی به آن قمری نخلی هم می گویند. این پرنده در زبان انگلیسی «کبوتر خندان»^۱ نام دارد، چون صدای آن به قهقهه ی آدمی شباهت هایی دارد. رنگ پرهای نوک بال مایل به آبی و بالای آن ها قهوه ای مایل به قرمز و دم آن سفید است. منقار سیاه رنگ دارد و پاهایش ارغوانی است. زیر گردن لکه های تیره در زمینه ای مسی رنگ دارد. جنس های نر و ماده هم شکل اند. این گونه را به تازگی در سرده ی *Stigmatopelia* قرار داده اند.^۲

زیر نویس

1. Laughing Dove
2. Johnson, Kevin P.; de Kort, Selvino; Dinwoodey, Karen, Mateman, A. C.; ten Cate, Carel; Lessells, C. M. & Clayton, Dale H. (2001): A molecular phylogeny of the dove genera *Streptopelia* and *Columba*. *Auk* 118 (4): 874-887.